Napsal uživatel Honza Frühwirt
Sobota, 01 Červenec 2000 01:00

"Teda hergot, to je ale jízda !" říkal jsem si, když jsem loni poprvé spatřil hrát (do té doby pro mne naprosto neznámou) kapelu Blue Dogs ze Šumperka. Stalo se tak na "předzahradním" koncertu na náměstí v Olomouci. Uplynulo jen pár dnů a kapela Blue Dogs se stala držitelem Krtečka ze Zahrady 1999.

Naprosto po právu. S takovým drajvem a energií, která Vás okamžitě dostane, se totiž člověk hned tak nesetká. Jaká škoda, říkal jsem si, že tuhle energii deska asi nikdy nezachytí. Blue Dogs mě ale překvapili podruhé - neuplynul ani rok a na světě je první cédéčko kapely, nazvané jednoduše (a o to nápaditěji) "DOX".

Zpracováním bookletu (s jinak skvělým nápadem koláže skutečných psů a jednotlivých členů Blue Dogs - vše samozřejmě v modré barvě) působí cédéčko na první dojem sice spíše jako demosnímek, nicméně po vložení do přehrávače se na Vás vyvalí muzika perfektně zaranžovaná, nazpívaná, zahraná i nahraná. Prostě žádný demáč, ale plnohodnotná deska.

Stylově, nástrojovým obsazením a tak trochu i svým "modrým" názvem se kapela sice hlásí k bluegrassu, k bluegrassové uhlazenosti však mají Blue Dogs daleko. Pocit, který mám z jejich muziky, je mnohem spíše o bigbeatu. Zásluhu na tom mají především vynikající rockově vypjaté vokály zpěvačky Martiny Ženožičkové a baskytaristy Goga. Rockové inspirace ale člověk zaslechne i ve hře ostatních členů kapely - nejvíc asi ve hře kytaristy Ivana Drážného. Nápadité je i jeho vkusné používání kytarových efektů.

Rockovému nápřahu odpovídá i zaranžování a výběr repertoáru. Namátkou například Fogertyho Proud Mary nebo Loser Jerry Garcii. Najdem tu ale i songy hlásící se k bluegrassové tradici - například Sitting On Top Of The World (i když to je také původně bluesový standard, jež si později oblíbili a upravili - respektive urychlili - i bluegrassisté) nebo Uncle Pepen Billa Monroa. Všechny skladby jsou nazpívány v původním jazyce (angličtině) a já si myslím, že je to jen dobře. Mám totiž pocit, že některé songy (třeba zrovna Proud Mary) ztrácí i sebelepším českým přetextováním hodně ze svého původního náboje a atmosféry.

Jakkoliv jsem napsal, že se kapele podařilo dostat na desku vše co předvádí naživo, musím Vám přesto doporučit i návštěvu jejich živého koncertu - Modří psi jsou totiž (alespoň pro mne) zážitkem nejen hudebním, ale i vizuálním.